

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 6-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 33 (267)

Субота, 12 серпня 1972 р.

Ціна 2 коп.

ЦІНУЙ ХВИЛИНУ П'ЯТИРІЧКИ!

З МІСТА Світловодська, що в Кіровоградській області на Україні, надійшов до редакції незвичайний лист. Його автор — інструктор міськради добровільного спортивного товариства «Авангард» скаржиться на «ускладнення», що виникли з виходом у світ постанови ЦК КПРС «Про заходи по скороченню втрат робочого часу і усуненню порушень законодавства про режим праці й відпочинку робітників та службовців». «Ми йдемо на заводи, — пише він, — з проханням відпустити спортсменів для участі у змаганнях, а нам відмовляють, посилаючись на цей документ».

І хоч захоплений своєю справою автор начебто «впевнений, що ця постанова не може бути спрямована проти фізкультурного руху», проте така перспектива, судячи з листа, його серйозно тривожить. Що ж, у зв'язку з цим ще раз можна підкреслити: неухильне підтримання твердого порядку на виробництві ні в якій мірі не є перешкодою ні фізкультурі і спорту, ні іншим корисним захопленням людей в години дозвілля. Але лист дає привід і для роздумів. У ньому відчуваються відголоски тієї легкості і безтурботності, яка часом допускається щодо вимог трудового законодавства і внутрішнього розпорядку на виробництві, щодо правильного використання кожної робочої хвилини.

Наше суспільство надало радянській людині досить вільного часу для відпочинку, змістовного дозвілля, підвищення освіти й культури, занять спортом і створило для цього необхідні умови. Тим більш продуктивно й відповідально ми повинні розпоряджатися робочим часом. Це недоторканне суспільне надбання. Весь робочий час до останньої хвилини повинен використовуватись тільки за прямим призначенням — служити дальшому збільшенню матеріального й духовного потенціалу суспільства.

Не можна забувати, що в дев'ятій п'ятирічці треба забезпечити таке зростання продуктивності праці, при якому було б економічно працю більш як 32 мільйонів працівників. А це досягається не тільки за рахунок впровадження нових машин, механізмів і технологічних процесів, а й шляхом ефективнішої, раціональнішої організації трудового процесу, що дає змогу при найменших затратах діставати максимальні результати. З розширенням масштабів виробництва, його інтенсифікацією, ускладненням внутрішньогосподарських зв'язків особливо важливої ролі набувають чіткість взаємодії і погодженість зусиль у роботі, оперативність і зібраність, відповідальність і дисциплінованість кожного трудівника й колективу в цілому.

Коли йдеться про повне, продуктивне використання робочого часу, партійні організації повинні виявляти такий же вимогливий підхід, таку ж принциповість, як і в розв'язанні інших ключових завдань п'ятиріччя. Дбаючи про створення ділової, творчо напруженої обстановки на виробництві, у роботі установ, про вдосконалення стилю й методів управління, партійні організації, всі комуністи повинні гостро й непримиренно виступати як проти порушників трудової дисципліни, так і проти тих, хто їм потурає, з чийої вини нерідко розтринькуються дорогоцінні хвилини і години. Важливо не тільки агітувати за економію часу, а й на практиці впроваджувати кращу організацію праці, переймати досвід передових колективів. Так, з ініціативи комуністів Чернігівського комбінату хімічного волокна почалося змагання за економію робочих хвилин на кожній технологічній операції. Обком партії підтримує це починання, подбавши, щоб воно стало надбанням інших колективів.

Треба добиватися ліквідації не тільки очевидних, а й зовні завуальованих втрат робочого часу. Скільки похвальних зусиль, винахідливості, наполегливості виявляють деякі господарські керівники і партійні працівники, щоб одержати і встановити в цехах найновіше устаткування, вдосконалити технології, механізувати трудомісткі операції, полегшити умови праці. А от навести елементарний порядок, скажімо, в роботі заводських їдалень, звільнити людей від стомливого чекання в чергах, від розтягання обідніх перерв — до цього, як кажуть, руки не доходять.

Комусь внаслідок нерозпорядливості майстра із запізненням видали змінне завдання, креслення, інструмент. Десь не подбали про те, щоб заздалегідь обзавестись потрібною оснасткою чи матеріалами. Хтось викликав людей на п'ятихвилинну нараду і примусив чекати її початку цілу годину... З отаких «дрібниць» і складаються в кінцевому підсумку ті втрати робочого часу, які тільки на підприємствах і будовах Новосибірська, за даними міськкому партії, становили торік десятки тисяч людино-днів. Серйозні хибі такого характеру виявили Псковський і Гірно-Алтайський обкоми, Казанський, Курган-Тюбинський (Таджикистан) міськкоми, Ленінський райком партії міста Костроми та деякі інші партійні комітети.

З ефективності використання робочого часу можна безпомилково судити про організаторські здібності і вміння керівників виробництва, про дисципліну виконання. В цьому показнику, як у дзеркалі, відбиваються чіткість постановки справи і стан трудової дисципліни, рівень свідомості людей і взаємної вимогливості у колективі, дівість соціалістичного змагання.

Обов'язок партійних організацій — глибше вивчати і ретельніше враховувати ці фактори у своїй повсякденній діяльності, спрямованій на використання внутрішньогосподарських резервів, комуністичне виховання трудящих, мобілізацію їх творчої ініціативи на успішне втілення в життя рішень XXIV з'їзду КПРС. Треба посилити відповідальність господарських керівників за забезпечення високої продуктивності праці протягом усього робочого дня, створити в кожному колективі атмосферу непримиренності до простоїв і безгосподарності, до ледарів, прогульників, п'яниць, до тих, хто працює абияк.

Навчити всіх цінувати і продуктивно використовувати кожну трудову хвилину — значить ввести в дію важливий резерв підвищення ефективності суспільного виробництва, прискорення економічного розвитку нашої країни, успішного розв'язання великих завдань дев'ятої п'ятиріччя.

(Передова «Правды» за 3 серпня).

Великим авторитетом і повагою користується у колективі працівників Ізмайльського ательє мод член УТОГ майстер індушії верхнього одягу Є. П. Мінчева. Замовлення вона завжди виконує якісно і в строк.

На фото: ЄВДОКІЯ МІНЧЕВА.

Фото І. КОЛОМИЧЕНКА.

МАСОВО-ВИХОВНУ РОБОТУ — НА ВИЩИЙ РІВЕНЬ

В сучасних умовах, коли радянський народ успішно здійснює завдання комуністичного будівництва, все більш нетерпимим стає пияцтво.

Пияцтво не тільки завдає шкоди здоров'ю трудящих, але й негативно впливає на виробництво, призводить до прогулів та інших порушень трудової дисципліни, аварій і травматизму.

Випадки пияцтва ще нерідко мають місце і на підприємствах Українського товариства глухих, внаслідок яких втрачається багато робочого часу. Так, кількість прогулів на УВП, допущених робітниками за 1971 рік, становить понад 420 людино-днів, за перше півріччя цього року — 245 людино-днів, частина з яких сталася внаслідок пияцтва.

Про це йшла мова на засіданні президії Центрального правління УТОГ, яке відбулось нещодавно. Перевіркою встановлено, що торік на Харківському УВП-1 зафіксовано 18 випадків перебування робітників у втверезниках. В нинішньому році побували у втверезнику також деякі робітники Єнакієвського та Комунарського учбово-виробничих підприємств.

Зловживання алкогольними напоями призводить до зниження продуктивності праці, до випуску бракованої продукції, до псування машин і устаткування, а також викликає зростання кількості аварій і травматизму. Так, водій електрокари Одеського УВП-3 Махненко разом з вантажником Липовецьким, будучи в нетверезому стані, наїхали на робітницю В. І. Німу і завдали їй тяжкої травми.

Дев'ятий п'ятирічний план, породжений творчістю партії й народу, став законом діяльності колективів учбово-виробничих підприємств нашого Товариства. Глухі трудівники роблять усе, щоб гідно здійснити її величні завдання.

Нині повсюдно аналізують господарські підсумки роботи в першому півріччі 1972 року. Виробничники УВП УТОГ, як і весь радянський народ, з великим піднесенням сприйняли заклик Комуністичної партії ознаменувати 50-річчя утворення СРСР новими досягненнями, новими трудовими успіхами. Вагомі здобутки цього благородного руху. Підприємства Товариства виконали план друго-

го кварталу з обсягу реалізації продукції на 103,7 процента, реалізували продукції понад план на 889 тисяч карбованців.

Розглянувши підсумки республіканського соціалістичного змагання між колективами підприємств нашого Товариства за II квартал 1972 року, президія Центрального правління УТОГ та Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств присудили перше місце колективу Київського дослідного підприємства з врученням перехідного Червоного Прапора та першої грошової премії. Колективу Лубенського УВП присуджено друге місце, колективу Дрогобицького — третє.

Відзначено також хорошу роботу колективів Артемівського, Білоцерківського та Садгірського учбово-виробничих підприємств.

Для преміювання передовиків виробництва, які зробили вагомий внесок у досягнення своїх колективів, Київському дослідному підприємству виділено п'ять, Лубенському — три, Дрогобицькому — дві безкоштовні путівки до санаторію «Дружба».

Нині колективи УВП несуть ударну вахту п'ятиріччя, готують свої трудові дарунки славному ювілею — 50-річчю утворення СРСР.

В. МАРЧУК.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

ВИКОНАННЯ ПЛАНУ
РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ
ПІДПРИЄМСТВАМИ
СИСТЕМИ УТОГ
ЗА СІМ МІСЯЦІВ
1972 р.

(в тисячах карбованців)

	План	Фактично	процент виконання
Дрогобицьке	563	612	108,7
Харківське № 1	923	992	107,5
Полтавське № 1	1739	1867	107,4
Запорізьке	2245	2404	107,1
Лубенське	1196	1281	107,1
Ужгород. № 2	1466	1556	106,1
Одеське № 3	1010	1066	105,5
Полтавське № 2	478	504	105,4
Сумське	552	580	105,1
Львівське № 1	2384	2504	105,0
Артемівське	1750	1835	104,9
Чернівецьке Біло-	922	966	104,8
церківське	1437	1503	104,6
Слов'янське	699	730	104,4
Сімферопольське	832	868	104,3
Одеське № 1	400	417	104,3
Лебединське	350	365	104,3
Івано-Франківське	3185	3316	104,1
Київське № 3	338	352	104,1
Донецьке	1225	1272	103,8
Київське дослідне	2563	2654	103,6
Бродівське	690	712	103,2
Вінницьке	1236	1275	103,2
Миколаївське	379	391	103,2
Дніпро-дзержинське	1446	1491	103,1
Київське № 1	1077	1109	103,0
Одеське № 2	1439	1482	103,0
Львівське № 2	1970	2024	102,7
Кіровоградське № 1	807	829	102,7
Ужгород. № 1	518	532	102,7
Ворошиловградське № 2	1557	1598	102,6
Єнакієвське	393	403	102,5
Харківське № 2	2404	2465	102,5
Ворошиловградське № 1	1170	1195	102,1
Херсонське	1023	1044	102,1
Житомирське	2290	2336	102,0
Конотопське	2143	2180	101,7
Садгірське	1295	1317	101,7
Комунарське	632	641	101,4
Дніпропетровське	1476	1493	101,2
Чернігівське	2251	2279	101,2
Ровенське	441	444	100,7
Черкаське	679	666	98,1
Кам'янець-Подільське	1457	1283	88,1
ВСЬОГО:	56143	57806	103,0

Високу оцінку журі на обласному огляді художньої самодіяльності дістала літературно-музична композиція «Берези» у виконанні аматорів сцени Кіровоградського Будинку культури.

На фото: сцена з композиції «Берези» у виконанні Т. Лапіної та І. Зеленського.

Фото О. ГУЛЯНИЦЬКОЇ.

В РИТМІ СЬОГОДЕННЯ

Культзаклади Сумщини, спираючись на широкий актив членів Товариства, урізноманітнюючи методи ідейного впливу на маси, стали справжніми центрами комуністичного виховання трудящих. З допомогою товариства «Знання», обласного Будинку народної творчості та інших творчих організацій області вони впроваджують нові форми політичної інформації і культурно-масової роботи. Пропагуючи рішення XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України серед широких мас трудящих, вони спрямовують свої зусилля на підвищення ідейно-політичного і культурного рівня членів УТОГ, на розвиток народної творчості, художньої самодіяльності, організацію культурного відпочинку.

В переважній більшості культзакладів широкої популяризації набули такі форми культурно-масової роботи, як тематичні і літературні вечори, народні читання, вечори зустрічей з старими більшовиками, Героями Радянського Союзу і Героями Соціалістичної Праці, диспути, усні журнали і вечори трудової Слави.

І у великих культзакладах, і у червоних кутках підприємств організовуються цикли лекцій за матеріалами і рішеннями XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України. Виступи кваліфікованих лекторів часто супроводжуються показом хронікально-документальних і науково-популярних фільмів, які широко висвітлюють досягнення економіки Радянського Союзу, окремих республік, областей.

До читання лекцій залучають не тільки лекторів товариства «Знання», але й керівників обласного відділу УТОГ, УВП, клубів.

Справжній осередками високої культури стали культзаклади Сум, Глухівського, Кролевецького, Ахтирського та інших районів. При клубах організовано чотири агікультурбригади, які вже обслужили цього року 900 трудівників села. В колективах художньої самодіяльності беруть участь понад 330 членів Товариства. З початку року вони вже дали 32 концерти.

Організовано пройшли районні і обласні фестивалі художньої самодіяльності, присвячені 50-річчю утворення Союзу РСР.

Поліпшуючи культурне обслуговування трудящих, колективи культосвітніх закладів широко розгорнули соціалістичне змагання за право присвоєння звання «Колектив високої культури обслуговування». За рішенням президії облвідділу УТОГ та обкому профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств минулого року таке почесне звання вже присвоєно Кролевецькому та Глухівському клубам. Їм вручено відповідні дипломи й перехідні червоні вимпели. Зараз за це звання борються сім клубів і будинків культури.

Активісти клубів і будинків культури активно пропагують хід соціалістичного змагання між виробничими колективами і окремими трудівниками, забезпечуючи широку гласність його шляхом постійного оновлення наочної агітації. Вони пояснюють також глухим трудящим завдання, що стоять перед цими виробничими колективами.

Серед бібліотек краще, ніж в інших, ідуть справи у бібліотеках Конотопського Будинку культури, де бібліотекарем Н. В. Зубенко, і Сумського Будинку культури, де бібліотекарем Н. А. Заведенко. Вони проводять обмін літератури на УВП, організували бібліотечки-пересуви у всіх первинних організаціях УТОГ на селах, обслуговуючи кожного другого члена Товариства.

Всього в області працює 38 бібліотечок-пересувок. Вони охоплюють понад 320 читачів, які за перше півріччя 1972 року прочитали 1232 книги.

Вдосконаленню роботи культзакладів сприяє систематичне проведення семінарів по підвищенню ділової кваліфікації працівників. Минулого року відбулось 48 таких семінарів.

Велику увагу приділяють зростанню кадрів. Сьогодні на посадах клубних працівників працюють, як правило, спеціалісти з вищою та середньою спеціальною освітою.

Під керівництвом партійних і радянських органів обласний відділ УТОГ спільно з керівництвом підприємств і при активній допомозі Центрального правління УТОГ створюють всі умови для активної роботи клубів. Одним із проявів цього є те, що в 1971 році в Конотопі введено в експлуатацію чудовий Будинок культури глухих на 240 місць з спортивним залом. Всі культзаклади забезпечені необхідним інвентарем.

Перед культзакладами області стоять великі відповідальні завдання, спрямовані на активну допомогу партійним організаціям в справі комуністичного виховання трудящих. Працівники наших клубів і будинків культури глибоко усвідомлюють їх і докладають всіх зусиль для мобілізації трудящих на боротьбу за успішне і дострокове втілення в життя рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, на гідну зустріч 50-річчя утворення Союзу РСР.

А. МИШИНЦЕВ,

голова Сумського облвідділу УТОГ.

РІШУЧИЙ ОСУД

(З робітничих зборів Кіровоградського УВП).

Щойно закінчила свою роботу, перша зміна. Робітники поспішали до червоного кутка УВП на збори. В кожного був серйозний вигляд, адже на порядку денному стояло обговорення постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР та Указу президії Верховної Ради УРСР «Про заходи по посиленню боротьби проти пияцтва і алкоголізму».

З доповіддю виступив директор УВП Г. П. Цуканов. Він сказав, що пияцтво не тільки завдає шкоди здоров'ю, вихованню дітей, але й веде до послаблення трудової і виробничої дисципліни, прогулів, а, отже, й до порушення робочого ритму підприємства.

— З початку 1972 року, — продовжував Георгій Пилипович, — любитель «зеленого змія», що трудиться в нашому колективі, згаяв 59 людино-днів. Внаслідок цих прогулів УВП не додало державі продукції на 1700 крб. Це близько 850 металевих корзин для розфасовування молочних продуктів. Найбільше допустили прогулів робітники Колесник, Речинський, Костакі. А Будилович, Долоєров, Гасилов, Медяник, Рогов, навіть, одна жінка — Максимова вже встигли побувати цього року в iverезнику.

Любителі заглядати в чарку, продовжував доповідач, не рахують за інтересами колективу.

Вони не хочуть розуміти, що невихід на роботу хоча б одного виводить з ладу роботу всього потоку. Починається вимушена перестановка трудівників з одного місця на інше, а це негативно впливає на продуктивність праці всієї зміни, викликає надмірну, нікому не потрібну, нервозність верстатників і майстра. Характерно, що прогули здійснюють саме ті, хто любить оковиту. Вони мають найбільше стягнень за порушення трудової і виробничої дисципліни. Це Речинський, Гончаренко, Шакалій, Корольов.

Свій виступ Г. П. Цуканов закінчив словами:

— Товариші! Наше підприємство має славні трудові традиції. Колектив успішно виконує і перевиконує завдання 9-ї п'ятирічки. Але окремі дезорганізатори виробництва перешкоджають досягти ще кращих трудових показників. То ж давайте спільно створимо у нашому колективі для любителів оковитої нестерпні умови, допоможемо їм вибратися з загвиня, що засмоктує їх.

Потім один за одним на трибуну піднімалися робітники. Вони гнівно засудили дезорганізаторів виробництва і порушників трудової дисципліни.

Називаючи прізвища тих, які порушують трудову і виробничу дисципліну, електроварничка М. С. Макаренко сказала: через любителів «зеленого змія» колектив діляний ось уже протягом 6 місяців не може зайняти перше місце

ПІЯЦТВУ—НЕЩАДНИЙ БІЙ!

у соціалістичному змаганні серед колективів підприємства, хоч в нас і високі виробничі показники. Свій виступ вона закінчила словами: «Такі п'янички, як Медяник, Речинський, Шакалій та інші тільки шкодять нашому колективу... Не місце таким людям у нас на ділянці».

Гнівно засудили п'яниць також кращі трудівники УВП О. О. Фетисов, І. В. Шепелев, Л. М. Колосовський, М. С. Суржавський, І. О. Нечипуренко та інші. Вони нищівно критикували Павленка, Бойка, Короткого та інших, які з'являлися у нетверезому стані на роботі та в громадських місцях.

Слюсар-обрубник, ударник комуністичної праці Микола Савелійович Суржавський у своєму виступі дошкульно висміяв В. Медяника, що у шкарпетки ховав від дружини гроші на горілку, Г. Павленка, який, напившись, хуліганить в сім'ї, а одного разу так побив свою дружину, що вона після цього лежала в лікарні.

Виступи кращих трудівників УВП продемонстрували рішучість колективу у боротьбі з дезорганізаторами виробництва. Жоден порушник трудової і виробничої дисципліни, чне ім'я згадувалося на зборах, не наважився й слова промовити на свій захист.

Так, п'янички, прогульщики, дезорганізатори ніде не знайдуть собі ні притулку, ні захисту. Пияцтво — наш лютий ворог. І йому слід давати нещадний бій!

А. БАРТКО.

АЛКОГОЛЬ — ТВІЙ ВОРОГ

Нещодавно в Кам'янець-Подільському Будинку культури глухих було проведено вечір запитань і відповідей на юридичну тему. Заступник прокурора м. Кам'янець-Подільського Гольдіс М. Б. детально роз'яснив членам УТОГ зміст постанови про посилення боротьби з пияцтвом. Політ. Гольдіс М. Б. з адвокатом Г. Менделевич П. Е. відповіли на численні запитання про відповідальність за порушення громадського порядку і норм комуністичної моралі.

Н. СІКОРСЬКА,
бібліотекар.

Книжкову виставку «Пияцтву—

бій!» обладнано в бібліотеці Сумського Будинку культури глухих.

Постанова ЦК КПРС, Ради Міністрів Союзу РСР та Указ Президії Верховної Ради Української РСР розповідають про заходи по посиленню боротьби з пияцтвом. На стенді також плакати і брошури про шкідливість спиртних напоїв, про організацію здорового відпочинку.

Працівники Будинку культури і надалі будуть планувати і проводити лекції, бесіди, обговорення газетних статей, організовувати виступи медиків.

Н. ЗАВЕДЕНКО,
бібліотекар Сумського Будинку культури.

Бесіда під назвою «Алкоголь—твій ворог!» відбулася нещодавно в Запорізькому Будинку культури глухих. Її провів працівник Будинку культури Володимир Капущак. Треба підкреслити, що він старанно підготувався до бесіди і відповів на всі запитання присутніх.

Колектив Запорізького Будинку культури, на жаль, ще не розгорнув широкої боротьби з пияцтвом. В стінній виставці сатиричний матеріал про п'яницю Пляшкіна з досить дотепними малюнками. Та це придуманий персонаж, а в Запоріжжі добре знають і справжніх любителів спиртного. То ж пияцтву треба дати нещадний бій.

С. МОРДУШЕНКО.

Дружити з книгою

ліотеки Калуського клубу глухих, яку веде перекладач Юстина Михайлівна Іванів, вона завжди буде рада вам. Адже ви прийшли на зустріч з героями своїх улюблених книг, тут більше дізнаєтесь про новини з того чи іншого питання, яке вас цікавить, тут починає свіжі газети, журнали.

Кожен член УТОГ Калуща та, мабуть, і всього Калуського МРВ УТОГ, знає Юстину Михайлівну, знає й вона всіх. Тому до кожного знайде ключик, особливий підхід, щоб частіше заходили до бібліотеки, дружили з книгою.

На сьогоднішній день книжковий фонд бібліотеки становить понад 1500 екземплярів книг. Бібліотека укомплектована творами класиків марксизму-ленізму, до послуг відвідувачів матеріали з'їздів партії та інші важливі документи. Та поліції бібліотеки все поповнюється новою суспільно-політичною літературою, художніми творами. Збільшується і число читачів, друзів книги.

Бібліотека прагне якомога повніше задовольняти духовні запити глухих трудівників, розширювати їх світогляд, сприяти їх всебічному розвитку. Чималий досвід в Юстині Михайлівні по обслуговуванню читачів.

Книги допомагають глухим глибше пізнати у суть життєвих явищ і фактів, сприяють ідейному загартовуванню.

У Калуському клубі глухих відкритий доступ до книг. До речі, тут є спеціально підготовлені і оформлені тематичні полиці: «Вивчайте матеріали XXIV з'їзду КПРС», «В сім'ї вольній, новій» тощо.

У Калущі проживає 178 членів

УТОГ (щоправда, сюди включені й учні та вчителі спецшколи-інтернату). Якщо читач почав рідше заглядати в бібліотеку, то Ю. М. Іванів шукає зустрічі з ним, цікавиться причинами, які заважають навідуватися до бібліотеки.

Якщо є у цьому необхідність, то й сама занесе книги додому, завжди поцікавиться у людини, що б вона хотіла ще почитати? На яку тему? Нерідко запропонує читачеві книги, які, на її думку, цікавлять його.

Важливим засобом наближення книг до читача є організація книжкових виставок. З метою популяризації матеріалів XXIV з'їзду КПРС Ю. М. Іванів організувала тематичні виставки «Плани партії — плани народу», «Могутнім кроком до комунізму» та інші.

Значна робота розгорнулася в Калуському клубі глухих до знаменної дати — 50-річчя утворення Союзу РСР. Перегляд літератури «Братерство і дружба радянських народів», влаштування книжкових виставок «Чуття єдиної родини», «В сім'ї вольній, новій», читки-бесіди по матеріалах періодичної преси — все це багато корисного дало глухим читачам. Проте треба ширше використовувати всі наявні засоби, форми і методи діяльності, щоб у всієї повноті показати велич інтернаціональної дружби всіх народів неосіяної Країни Рад.

Ідучи з роботи, чи маючи просто вільну хвилину, зайді, товаришу, до бібліотеки. Там тебе чекає хвилюючий світ пізнання. Звідти візьмеш багато корисного, якщо дружитимеш з книгою.

Н. КОНВАЛЮК,

Івано-Франківська обл.

ВП'ЯТЕ ПІДРЯД

Цими днями відбулось спільне засідання президій Донецького обласного комітету профспілки робітників місцевої промисловості, комунально-побутових підприємств та обласного відділу УТОГ, на якому було підбито підсумки соціалістичного змагання учбово-виробничих підприємств за другий квартал 1972 року.

В постанові відмічається, що колективи підприємств УТОГ області успішно виконують зобов'язання, взяті на честь 50-річчя утворення Союзу РСР, мобілізують свої зусилля на дострокове виконання завдань дев'ятої п'ятирічки.

В другому кварталі поточного року підприємства УТОГ області добились значних успіхів. За рахунок кращого використання виробничих потужностей і дальшого зростання продуктивності праці план по реалізації продукції в цілому виконано на 104 проценти. Понад план реалізовано її на 89 тисяч карбованців.

Особливо вагомих виробничих успіхів досягло Артемівське УВП. Його колектив виконав план по реалізації продукції на 105,8 процента. При цьому понад завдання реалізовано продукції на 44 тисячі карбованців.

Колективу Артемівського УВП знову, уже вп'яте підряд, прису-

джено перше місце у змаганні між колективами підприємств УТОГ Донецчини. Нещодавно йому вручено перехідний Червоний прапор обласного УТОГ і обкому профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств. Друге місце зайняв колектив Слов'янського УВП.

Добре попрацювали трудівники Донецького УВП.

На засіданні президій було вказано також на те, що на Єнакієвському і Ждановському УВП часто трапляються випадки порушення трудової і виробничої дисципліни, мають місце прогули.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

У ПРАЦЮ ЗАКОХАНА

Марійчин дідусь був відмінним кравцем і славився не лише у Миківцях, а й у навколишніх селах Лубенського району, що на Полтавщині.

— Пригадую, у нього було багато замовників, іноді він тижнями не бував удома, подорожуючи із швейною машинкою, — розповідає Марія Антоненко, швачка Лубенського учбово-виробничого підприємства.

Якщо ж дідусь працював удома, Марійка не відходила від нього: було дуже цікаво спостерігати за роботою. І ще зрозуміла дівчинка: дідусева робота дуже потрібна людям, йому щиро дякували за пошитий одяг, кликали в

гості. Потім на дідусевій машинці шила мама, пробувала й Марійка. Отож, як закінчила дівчина середню школу, перед нею не стояло питання: куди піти працювати.

— Буду швачкою, — твердо вирішила.

Дідусевої науки виявилось замало для самостійної роботи. У цеху учбово-виробничого підприємства її зустрів лункий скрекіт півсотні електричних машин. Це вже не старенький «Зінгер», до якого звикла Марія. Та й технологія масового пошиву зовсім не схожа на дідусеву. Треба було вчитись.

Лише через рік Марія сіла на

«операцію»: до куртки треба було пришивати рукава. Здається, просто, але то лише на перший погляд. Треба точно співставити мітки на куртці і рукавах, та й вишити треба ще вміти. Щоб і шов рівний був, і рукав припасований добре. А конвеєр рухається, не чекає.

Спочатку сорок п'ять курток за зміну проходили через її руки — норма. І брак траплявся. Так було недовго: все впевненішими були руки рук, дівчина навчилася розраховувати час, раціонально використовувати кожну секунду. Нині вона встигає пришивати рукави до 65—70 курток.

Ось що говорить про швачку майстер цеху:

— Норми перевищує завжди, якість роботи відмінна.

— Марія Антоненко — одна з кращих робітниць нашого підприємства, — так сказала інженер-технолог Н. С. Біланова.

Вправним кравцем був її дідусь, та по всьому видно, що й Марія не поступиться старому майстрові. Сьогодні вона практично може виконувати будь-яку операцію на конвеєрі. А це дуже важливо для його ритмічної роботи. І якщо таких буде більше, виробництво вже застраховане від усяких несподіванок.

...Наче кулет, то короткими, то довгими чергами стрекоче машинка. Сто вісімдесят секунд витрачає Марія на операцію. Саме секундами тут вимірюють час, прагнуть зекономити кожну мить. Бо як скласти їх, вже будуть хвилини і години, значить, з конвеєра зійде додаткова продукція. Куртки, що їх шиють тут, носять геологи і рибалки, монтажники сибірських новобудов і добувачі тюменської нафти. Праця кравця завжди потрібна людям.

Д. ПАНАСЕНКО.

На фото: Марія Антоненко.

Фото М. МАРТИНОВА.

НОВІ МОДЕЛІ

Швейні підприємства нашого Товариства ведуть підготовку до впровадження у виробництво нових моделей теплої чоловічої та жіночого спеодягу.

У зв'язку з цим на Житомирському учбово-виробничому підприємстві відбулася нарада головних інженерів та економістів п'яти УВП. Разом з конструкторами одягу ПКБ УТОГ вони обговорили питання, пов'язані з підготовкою до вивчення і впровадження у виробництво нових ГОСТів робочих курток.

Учасники наради оглянули зразки нових моделей спеодягу, що їх підготували трудівники Житомирського та Полтавського УВП-І за технологічною документацією, розробленою Проектно-конструкторським бюро УТОГ.

Після цього в Житомирі відбувся семінар-практикум технологів Слов'янського, Лубенського, Дніпропетровського, Полтавського № 1 та Житомирського учбово-виробничих підприємств по вивченню конструкцій нових моделей і розробці уніфікованої технології їх пошиття з тим, щоб потім розпочати серійний випуск нової продукції на кожному з цих підприємств.

Перші зразки нових моделей робочих курток будуть продемонстровані на республіканському оптовому ярмарку.

Б. АНАТОЛЕНКО.

У ФОНД П'ЯТИРІЧКИ

ПОШУК УВІНЧАВСЯ УСПІХОМ

Питання постало надзвичайно серйозне. За минулий рік Лубенське учбово-виробниче підприємство за перевитрату електроенергії заплатило понад дві тисячі карбованців штрафу. Миритися з таким станом, зрозуміло, далі було не можна. На допомогу прийшла творча думка раціоналізаторів УВП.

Головний механік підприємства Володимир Михайлович Дзюба подав ідею зробити конденсаторну установку для підвищення коефіцієнта «фі». Всі розрахунки і креслення теж зробив В. Дзюба. Обладнання установки велося своїми силами. Активно допомагали головному механікові слюсар Володимир Калиниченко, електрик Микола Кривороз та Анатолій Сабодаш.

Раціоналізатори не рахувалися з часом — майже кожного дня залишалися на УВП після закінчення робочої зміни. І от конденсаторна установка готова.

Витрати на її обладнання склали близько 600 карбованців. Вони окупилися за перші три місяці роботи. Та й не дивно. Коли раніше коефіцієнт «фі» становив 0,47, то тепер 0,99. Втрата електроенергії практично немає.

Що це дало Лубенському підприємству?

Річна плата за електроенергію у порівнянні з 1970 роком зменшилася на 40 процентів. Це позитивно позначиться на зниженні собівартості продукції, що випускає УВП і дасть економію близько двох тисяч карбованців на рік.

В. МАРЧУК.

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ПЕРЕГЛЯНУТО

Днями на Стрийському гумово-взуттєвому заводі відбулися загальні збори робітників, ІПП та службовців.

При підведенні підсумків соціалістичного змагання між колективами підприємства було відзначено хорошу роботу компактною групою глухих, яка налічує тут 70 чоловік.

Кращою в компактній групі названо зміну № 2 швейної дільниці, де бригадиром член УТОГ Стефанія Дмитрівна Юрків. Ця зміна виконала своє квартальне зав-

дання на 117,7 процента. В бригаді середній виробіток на одного працівника становить порівняно з нормою 118,5 процента.

За перевиконання взятих індивідуальних соціалістичних зобов'язань премійовано Стефанію Юрківну Пилипів, Євгенію Дмитрівну Карпу, Ганну Іванівну Грабовську, Наталію Василівну Олесків, Розалію Миколаївну Дронь, Михайла Карпіна, Володимира Станківського, Романа Дзінку та інших.

На честь півстолітнього ювілею Союзу РСР ці трудівники взяли нові, підвищені соціалістичні зобов'язання.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Львівська обл.

Робітничі династії

По-ударному несуть трудову вахту дев'ятої п'ятирічки члени компактної групи УТОГ Кіровоградського заводу «Червона Зірка». Добре усвідомлюючи, що могутність нашої країни залежить від трудових зусиль всіх радянських людей, вони кожний робочий день відзначають новими досягненнями у праці, значно перевищують доведені виробничі завдання, домагаючись нових успіхів у соціалістичному змаганні за дострокове виконання річної виробничої програми.

Однією з славних трудових традицій колективу компактної групи є передача досвіду старших молодим.

На сьогодні у компактній групі трудяться дев'ять робітничих династій. У соціалістичному змаганні, в спорті, художній самодіяльності, в громадському житті — у всіх добрих починаннях вони завжди виступають в рядах перших.

«Любіть працю на землі, бо без цього не буде щастя нам і дітям нашим ні на якій планеті» — ці слова Олександра Довженка можуть служити епіграфом до розповіді про робітничу династію Шпаків.

Першим з сім'ї Шпаків прийшов працювати на завод Петро. Це було ще в 1956 році. Зовсім юним прийшов він у наш колектив, але зразу ж виявив неабияку беручість до роботи, виняткову активність у спорті. Незабаром його постать стала вже помітною на фоні всього багатотисячного колективу заводу. Слюсарю-складальнику Петрові Шпаку присвоїли звання «Ударник комуністичної праці». З року в рік він його підтверджував все новими й новими успіхами у праці і громадському житті. А, одружившись, Петро переконав свою дружину Валентину в доцільності працювати разом, на одному заводі, і вона очоче згодилася з ним. Зараз по-ударному Валентина трудиться в колективі ливарного цеху.

Через декілька років прийшов на завод і молодший брат Петра — Михайло Шпак. І він теж став улюбленцем колективу, здібним активістом, спортсменом, теж виборов звання «Ударника комуністичної праці». У дні святкування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна його працю відзначено ювілейною медаллю «За трудову відзнаку».

Славний почин Шпаків — працювати династіями на одному

підприємстві підхопила і сім'я Поваліїв. Іван Данилович Повалій працює в колективі «Червоної Зірки» вже майже чверть віку. Він з честю носить звання «Ударник комуністичної праці». Деталі для сіловок, виготовлені його руками, можуть бути еталоном найвищої якості. Працю трудівника неодноразово відзначали адміністрація і комітет профспілки заводу.

В колектив, де працює чоловік, прийшла і його дружина Лідія Гнатівна. Зараз її щоденний виробіток перевищує півтори норми змінного завдання. Фото кращої виробничниці прикрашає Дошку Пошани цеху і компактної групи глухих.

А нещодавно і їх син, Володимир, закінчивши міське професійно-технічне училище, теж виявив бажання працювати в колективі четвертого механо-складального цеху, де трудяться його батько й мати.

Продовжуючи славну традицію творення робітничих династій, працюють на заводі й всі члени сім'ї Миколи Павловича Фульги. Приємно дивитися, коли батько, мати й син, всі разом повертаються додому після закінчення робочої зміни. А ще приємніше чути від їх товаришів по роботі: «Ідуть ударники».

За прикладом Миколи Павловича Фульги прийшла працювати на «Червону Зірку» й його молодша сестра з своїм чоловіком. Тепер їх сім'я — сім'я Кузьменків, одна з найпереводіших на заводі — чоловік, і дружина носять високе звання «Кращий за професією».

Мрія династії Фульги і Кузьменків — щоб і онуки їх теж працювали на «Червоній Зірці».

Спільна риса усіх робітничих династій нашої компактної групи — це притаманне їм глибоке почуття господарів на виробництві. Кожне патріотичне починання у колективах цехів вони підтримують першими.

Є. ТАРАСОВА,
інструктор-перекладач компактної групи з-ду «Червона Зірка».

м. Кіровоград.

НАШЕ ЖИТТЯ

Субота, 12 серпня 1972 р.

ПУТІВКИ В ЖИТТЯ

Щороку до колективу Чернігівського УВП вливається нове поповнення. Днями випускна комісія прийняла іспити від групи учнів минулорічного набору. Ще одинадцять чоловік одержали відповідні розряди і професію швейників масового пошиття. Серед тих, що показали міцні знання матеріалу на іспитах, — Н. М. Дроздовська, Н. П. Троян, М. М. Фіголь.

З цього приводу в Чернігівському Будинку культури глухих відбувся урочистий вечір, присвячений врученню робітничих путівок групі випускників. До речі, такі вечори вже стали доброю традицією на Чернігівському УВП. Вони завжди проводяться урочисто, святково.

Так було і цього разу. Яскраво прикрашена сцена Будинку культури, в її глибині — великий портрет В. І. Леніна, квіти. Вечір відкрив заступник директора УВП по навчально-виховній роботі Я. С. Лисиця,

Теплими, щирими словами поздоровив він випускників з початком трудового життя. З батьківським привітанням і побажанням трудових успіхів виступили перед присутніми директором УВП О. Д. Углич, член місцевого К. А. Лейкіна, інструктор обласного УТОГ Г. В. Виноградова та багато інших.

Передові робітники УВП, ударники комуністичної праці Б. В. Марусенко, та П. Ф. Пилип під бурхливі оплески присутніх вручили кожному випускникові робітничу путівку, свідоцтво про присвоєння професії та квіти. Молоді робітники біля Червоного прапора УВП дали клятву бути гідними своїх товаришів, працювати творчо і сумлінно, бути справжніми будівниками комунізму, своєю працею зміцнювати трудову честь рідного підприємства.

О. КЛИМОК.

Заслуженою любов'ю користується у трудівників Дніпропетровського УВП база літнього відпочинку поблизу села Новоселівка на березі річки Самари. Вздовж чудового соснового бору вишикувалися рядами літні бази відпочинку різних підприємств.

У вихідні дні сюди приїжджають тисячі мешканців міста з своїми сім'ями.

Цікаву і приємну несподіванку відпочиваючим приготував будинок культури глухих міста. Самодіяльні актори провели тут свято Нептуна, на яке зібралось сотні людей.

Під керівництвом вихователки гуртожитку УВП Асі Зільберман свято почалося виходом Нептуна разом з русалками. Сміх звучав навкруги, коли порушники морських порядків попадали на вила Нептуна. Звідти був один вихід — в хвилі Самари.

Танці, ігри, веселі розваги! До пізнього вечора тривало свято.

Між іншим, містечко в останній рік наметове. В наступному році трудівники нашого Товариства будуть відпочивати у комфортабельних, чудових, дерев'яних будинках.

Р. ГОЛЬДМАН.

НЕДОЛІКИ УСУНУТО

Днями відбувся Пленум Закарпатського обласного відділу УТОГ, що обговорив завдання, поставлені IX з'їздом Українського товариства глухих.

З доповіддю виступив голова президії облвідділу УТОГ К. М. Власов. Він докладно проаналізував хід виконання взятих соціалістичних зобов'язань робітниками Ужгородських учбово-виробничих підприємств, зупинився на політико-виховній і культурно-масовій роботі серед трудівників.

За останній час, зазначив К. М. Власов, облвідділ усунув ряд не-

доліків у своїй роботі, на які вказували делегати звітно-виборної конференції. Підбиваючи підсумки за перше півріччя, Закарпатський обласний відділ і його правління організує свою роботу так, щоб вона відповідала вимогам, спрямованим на перетворення в життя рішень партії і уряду, на гідну зустріч 50-річчя утворення Союзу РСР.

У своїй постанові пленум облвідділу намітив конкретні заходи для успішного виконання тих завдань, що поставлені в рішеннях XXIV з'їзду КПРС і IX з'їзду УТОГ.

Е. СИДОР.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Які пільги жінкам передбачає новий кодекс законів про працю?

За новим трудовим законодавством, як і за попереднім, забороняється застосування праці жінок на важких фізичних роботах і на роботах з шкідливими умовами праці. Не допускається залучення до роботи в нічний час, до надурочних робіт і робіт у вихідні дні та направлення у відрядження вагітних жінок і матерів, що годують, а також жінок, що мають дітей віком до одного року. Матерів, що мають дітей віком до 8 років, дозволяється залучати до понадурочних робіт і посилали у відрядження тільки за їх згодою.

Вагітні жінки (при наявності довідок від лікаря про вагітність) переводяться на час вагітності на іншу, більш легку роботу із збереженням середнього заробітку за місцем попередньої виконуваної ними роботи.

Матері-годувальниці у випадку неможливості виконання ними попередньої роботи переводяться на іншу роботу із збереженням середнього заробітку на попередній роботі на час, доки мати годувати дитину груддю, або до досягнення дитиною віку одного року.

При наданні жінкам відпусток у зв'язку з вагітністю і пологами, адміністрація зобов'язана за їх заявами приєднувати до цих відпусток і щорічні чергові відпустки незалежно від тривалості роботи цих жінок на даному підприємстві.

Матері, що має дітей віком до одного року, за її заявою, надається додаткова відпустка без збереження заробітної плати. Така відпустка може бути використана за бажанням жінки і частини, в будь-який час до досягнення дитиною віку одного року. Вказана відпустка зараховується в загальний і безперервний трудовий стаж, але в стаж, який дає

право на подальшу, наступну щорічну відпустку, не зараховується.

Як регламентує працю молоді нове трудове законодавство?

Неповнолітні, тобто особи, що не досягли 18 років, у трудових відносинах прирівнюються до повнолітніх, але мають певні пільги. На кожному підприємстві повинен вестись спеціальний облік робітників і службовців, що не досягли 18 річного віку.

Забороняється застосування праці підлітків на важких роботах і на роботах з шкідливими умовами праці, а також залучати їх до нічних і позаурочних робіт.

Норми виробітку для неповнолітніх встановлюються, виходячи з норм виробітку для дорослих, пропорційно скороченому робочому часу, передбаченому кодексом законів про працю для осіб, молодших 18 років.

Недिवлячись на скорочений робочий день, заробітна плата неповнолітнім виплачується в тому ж розмірі, що й робітникам та службовцям відповідних категорій при повній тривалості щоденної роботи.

Якщо праця підлітка оплачується по відрядних розцінках, то йому доплачується по тарифній ставці за час, на який скорочено тривалість щоденної роботи у порівнянні з дорослими.

Щорічні відпустки неповнолітнім робітникам і службовцям надаються у літній час, або за їх бажанням в будь-який час року.

Молоді робітники, що закінчили професійно-технічні училища, і молоді спеціалісти забезпечуються роботою згідно з набутою спеціальністю.

Звільнення неповнолітніх робітників і службовців з ініціативи адміністрації допускається, окрім дотримання загального порядку звільнення, тільки за згодою районної комісії в справах неповнолітніх.

П. КУРКІН.

1972 рік — рік великого свята нашої багатонаціональної сім'ї братніх народів — Союзу Радянських Соціалістичних Республік. 50-річчя СРСР — подія історичного, всенародного масштабу. «Утворення СРСР за своєю політичною значимістю і соціально-економічними наслідками займає видатне місце в історії Радянської держави», — говориться в Постанові ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік». Рівність, взаємоповага, глибине чуття єдиної родини, спільність мети — ось ті засади, що об'єднали народи в могутній Країні Рад. «Чуття єдиної родини... Я думаю про це не як про гасло, виголошене в урочисту хвилину, я думаю про нашу творчі будні, про нашу щоденну роботу, опромінену цим високим і благородним почуттям», — писав Павло Тичина.

Це священне почуття Вітчизни прекрасно висловив Максим Рильський:

Моя Батьківщина —
це Леніна клич,
Це партії голос.

Цвіте Казахстан, Закавказзя
і Дін,

Росія цвіте і Вкраїна...

Союз непоборних радянських
країн--

Моя Батьківщина.

Колектив видавництва художньої літератури «Дніпро», як і всі трудящі нашої Батьківщини, готується зустріти славний ювілей гарними трудовими успіхами. У «Дніпрі» вийде ряд подарункових, ювілейних видань, спеціально присвячених 50-річчю утворення СРСР. Власне, кілька видань таких уже побачило світ. Це, зокрема, двотомна антологія «Білоруська радянська поезія», зі сторінок якої промовляють близько 100 поетів братньої республіки. Наші читачі вперше одержали можливість так широко ознайомитися з поетичною культурою Радянської Білорусії. Видання вабить своїм зовнішнім виглядом — оригінальним форматом, гарним художнім

Знайшли вихід.
Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ВИДАННЯ ДО ЮВІЛЕЮ

оформленням і поліграфічним виконанням.

Своєрідну панораму літературного життя у радянських республіках за славне півстоліття становить собою книжкова серія «Джирела дружби» (50 томів, тираж понад 1 млн. прим.), видання якої розпочато у 1967 році і закінчується у цьому році. З маркою цієї серії нещодавно побачили світ твори С. Айні (Таджикистан), Р. Джапарідзе (Грузія), Ю. Балтушіса (Литва), Ш. Рашидова (Узбекистан) та інших майстрів слова народів СРСР.

Сучасне літературне життя республік-сестер оперативніше висвітлює щорічник «Сузір'я» (маємо вже п'ять випусків). «За п'ять років, що минули з часу виходу у світ першого випуска, українські читачі познайомилися з новелами, нарисами, поемами, народженими в горах Кавказу, на засніжених просторах Сибіру, у квітучих республіках Середньої Азії і на суворих берегах Північного Льодовитого океану. «До п'яти випусків цієї своєрідної антології радянської літератури вміщено кращі зразки творчості сучасних прозаїків і поетів — представників усіх народів Країни Рад», — писала про «Сузір'я» газета «Правда» 30 березня 1972 року.

У видавництві готується шостий випуск «Сузір'я», до якого увійдуть твори Григора Абашідзе, Расула Гамзатова, Мірзо Турсунзаде, Аркадія Куляшова, Едуардаса Межелайтіса, Юрія Ритхеу, Михайла Шолохова та багатьох інших.

Про дружбу, взаємозв'язки та взаємовпливи російської та української літератури йдеться в збірнику вибраних статей Н. Крутикової «Шляхами дружби і єднання». Багатоох читачів зацікавлять статті про естетичне значення щоденника Т. Г. Шевченка, про творчість М. Гоголя, О. Герцена та видатних українських письменників.

Устами багатьох прогресивних зарубіжних письменників всіх континентів висловлюють свою лю-

бов до першої у світі соціалістичної держави в ілюстрованому збірнику «Зоря над світом». Тут виступають Жоржі Амаду, Бертольд Брехт, Анна Зегерс, Дмитр Методієв, Михайл Садов'яну, Юліус Фучік, Назим Хикмет та інші.

Цікавим буде і збічник «В сім'ї вольній, новій», у якому вміщені новели, оповідання й поезії Остапа Вишні, Павла Тичини, Максима Рильського, Олександра Довженка, Володимира Сосюрпи, Андрія Малишка, Петра Панча, Миколи Бажана, Олеса Гончара, Михайла Стелмаха, Василя Козаченка та інших. У творах українських письменників йдеться про нову людину Радянської України, про її пошуки і здобутки, про її духовну велич.

Редакція критики та літературознавства готує збічник статей «Чуття єдиної родини». Після вступного слова члена-кореспондента АН УРСР Є. С. Шаблювського вміщено статтю П. Тичини, у якій розповідається про дружбу народів Радянського Союзу, взаємозв'язки братніх літератур, про її життєдайні соки, якими живляться коріння нашої дружби. Авторами інших статей є Олександр Корнійчук, Юрій Смолич, Євген Кирилюк, Юрій Збанацький, Борис Олійник та інші.

В серії «Шкільна бібліотека» вийде друком збічник «З поезії літератур народів СРСР», у якому читачі знайдуть твори Саломеї Неріс, Едуардаса Межелайтіса та багатьох інших поетів.

На відзнаку 50-річчя утворення СРСР видавництво «Дніпро» започаткувало нову серію «Скарбниці братніх літератур». Вже готуються до друку збірки новел вірменського письменника А. Бакуніна, роман естонського прозаїка Р. Сірге та твори інших авторів.

На полицях книгарень читачі зустрінуть й інші цікаві книжки «Дніпра», у яких оспівано полум'яне братерство народів, незламну дружбу радянських республік.

Я. ШАЙНСКИЙ,
редактор видавництва «Дніпро».

ТЕПЛА ЗУСТРІЧ

В м. Ровно відбулась декада дружби українського народу з народами Киргизії, Азербайджану та Узбекистану.

З цього приводу правління клубу глухих організувало зустріч з представниками братніх республік.

В святково прикрашеному клубі відбувся вечір. Біля входу до клубу лозунг: «Привіт делегатам-братам». На сцені—прапори радянських республік, портрет В. І. Леніна.

Тепло зустрінутий присутніми виступив представник братньої Киргизії Іван Якович Кашненко. Він сказав:

— Велика і неосянна наша країна, відома природними багатствами, красою і людьми-трудівниками, що свої творчі, духовні і фізичні сили докладають для зміцнення і збагачення Батьківщини, чесно і самовіддано служать всенародній справі.

В Киргизії живе 2,5 мільйона чоловік. Серед них чимало українців, росіян, білорусів. За роки радянської влади Киргизія досягла небачених досі висот в господарському і культурному будівництві. Сьогодні — це одна з найбагатших республік Союзу РСР. Тут добувають кам'яне вугілля, золото. А хто не знає тонкорунних овець, з вовни яких виробляють чудові тканини, що користуються великим попитом не тільки в Радянському Союзі, а й за кордоном.

Розквітає Радянська Киргизія. З кожним днем її народ живе ще краще. І в цьому заслуга народів всіх національностей Радянського Союзу, які живуть однією великою сім'єю.

— Хай міцніє дружба всіх братніх народів нашої великої Батьківщини! — сказав наприкінці свого виступу І. Я. Кашненко.

Від Азербайджанської РСР виступив А. Мамедов. Він подякував працівникам Ровенського клубу за добре організовану зустріч, а потім розповів про рідний йому Азербайджан — країну сонця і нафти, про його героїчне минуле і щасливе сьогодення.

Теплими оплесками зустріли присутні виступ О. М. Нитецького, кандидата біологічних наук — представника Узбецької РСР. Він сказав:

— Раніше Ташкент був містом одноповерхових будинків, а тепер, завдяки допомозі народів-братів і, в першу чергу, українців, місто стрімко тягнеться до сонця. Місто-красень, гордість всієї країни, таким став Ташкент сьогодні...

Вечір підходив до кінця, але присутнім не хотілося розходитися. Неповторно теплою і щиро була ця зустріч, назавжди залишиться вона в пам'яті всіх.

До зустрічі, говорили учасники декади один одному. Нових вам успіхів, брати!

Н. НАСЕКІНА,
перекладач Ровенського УВП.

В. о. редактора П. БУЛАТОВ.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 1228—5000, 72 р.